

**FARSANGI GYÜLEKEZETI AKADÁLYVERSENY AZ
ŐSATYÁKKAL/ŐSANYÁKKAL
2026. február 7., szombat 15:00-17:00
BIBLIAI SZAKASZOK A FELKÉSZÜLÉSHEZ**

Ábrahám (Abrám) elhívása (1Móz 12,1-9)

¹Az Úr ezt mondta Abrámnak: Menj el földedről, rokonságod közül és atyád házából arra a földre, amelyet mutatok neked! ²Nagy néppé teszek, és megáldalak, naggyá teszem nevedet, és áldás leszel. ³Megáldom a téged áldókat, s megátkozom a téged gyalázókat. Általad nyer áldást a föld minden nemzetsége. ⁴Abrám elment, ahogyan azt az Úr mondta neki, és Lót is vele ment. Abrám hetvenöt éves volt, amikor kijött Háránból. ⁵Fogta Abrám Szárajt, a feleségét és Lót, a testvére fiát meg minden szerzeményüket, amit csak szereztek, mindenkit, akire Háránban tettek szert, és elindultak, hogy Kánaán földjére menjenek. El is érkeztek Kánaán földjére. ⁶Majd átvonult Abrám az országon egészen a sikemi szenthelyig, Móre tölgyfájáig. Akkor még kánaániak éltek ezen a földön. ⁷Az Úr megjelent Abrámnak, és ezt mondta: A te utódaidnak fogom adni ezt a földet. Ő pedig oltárt épített ott az Úrnak, aki megjelent ⁸Onnan továbbvonult a Bételtől keletre eső hegyvidékre, és felverte sátrát: Bétel esett nyugatra, Aj pedig keletre. Oltárt épített ott az Úrnak, és segítségül hívta az Úr nevét. ⁹Azután útnak indult Abrám, és továbbvonult a Délvidék felé.

Lót elválik Ábrahámától (1Móz 13,1-13)

¹Abrám feljött Egyiptomból a feleségével és mindenével együtt, amiye volt. Lót is vele jött a Délvidékre. ²Abrámnak igen tekintélyes vagyona volt: jószága, ezüstje és aranya. ³A Délvidékről továbbvonult előző szállásai mentén egészen Bételig, addig a helyig, ahol korábban is sátorozott Bétel és Aj között, ⁴annak az oltárnak a helyéig, amelyet ott először készített. Ott segítségül hívta Abrám az Úr nevét. ⁵De Lótnak is, aki Abrámmal ment, voltak juhái, marhái és sátrai, ⁶és az a föld nem bírta eltartani őket, hogy együtt lakjanak. Olyan sok volt a szerzeményük, hogy nem lakhattak együtt. ⁷Össze is veszték Abrám jószágának a pásztora Lót jószágának a pásztoraival. Akkor még a kánaániak és a perizziek is ott laktak azon a földön. ⁸Azért Abrám ezt mondta Lótnak: Ne legyen viszály köztem és közted, az én pásztoraim és a te pásztoraid között, hiszen rokonok vagyunk! ⁹Hát nincs előtted az egész ország? Válg el tőlem! Ha te balra tartasz, én jobbra megyek, ha te jobbra mégy, én balra térek. ¹⁰Ekkor Lót körülnézett, és látta, hogy a Jordán egész környéke bővizű föld. Mert mielőtt elpusztította az Úr Sodomát és Gomorát, egészen Cóarig olyan volt az, mint az Úr kertje, mint Egyiptom földje. ¹¹Lót tehát a Jordán egész környékét választotta magának, és elindult Lót kelet felé. Így váltak el egymástól. ¹²Abrám Kánaán földjén lakott, Lót pedig a Jordán környékén levő városokban telepedett le, és egészen Sodomáig sátorozott. ¹³A sodomai férfiak pedig igen romlottak és vétkesek voltak az Úr előtt.

Hágár és Izmael (1Móz 16,1-16)

¹Száraj, Abrám felesége nem szült Abrámnak gyermeket. De volt Szárajnak egy egyiptomi szolgálóleánya, akinek Hágár volt a neve. ²Száraj ezt mondta Abrámnak: Íme, az Úr bezárta méhemet, és így nem szülhetek. Menj hát be a szolgálóleányomhoz: talán az ő révén lesz fiam! És hallgatott Abrám Száraj szavára. ³Akkor Száraj, Abrám felesége fogta szolgálóleányát, az

egyiptomi Hágárt, és férjéhez, Abrámhoz adta feleségül; Abrám akkor már tíz éve Kánaán földjén lakott.⁴Abrám bement Hágárhoz, az pedig teherbe esett. Amikor látta, hogy terhes, úrnőjének nem volt többé becsülete előtte. Száraj ezt mondta Abrámnak: Miattad ért engem sérelem! Magam adtam öledbe a szolgálóleányomat, de látja, hogy teherbe esett, és nincs előtte becsületem. Ítéljen ügyünkben az Úr! ⁶Abrám így felelt Szárajnak: Hiszen a te szolgálóleányod, a te kezeden van: csinálj vele, amit jónak látsz! Ettől fogva olyan rosszul bánt vele Száraj, hogy az elfutott tőle.⁷Az Úr angyala rátalált egy forrásnál a pusztában, annál a forrásnál, amely a Súrba vezető út mentén van,⁸és ezt mondta: Hágár, Száraj szolgálóleánya! Honnan jössz, és hová mégy? Ő így felelt: Úrnőm elől, Száraj elől futok.⁹Azt mondta neki az Úr angyala: Térj vissza úrnődhez, és alázkodj meg előtte!¹⁰Ezt is mondta neki az Úr angyala: Nagyon megsokasítom a te utódaidat, annyira, hogy meg sem lehet őket számolni. ¹¹Majd ezt mondta neki az Úr angyala: Íme, teherbe estél, és fiút fogsz szülni. Nevezd Izmaelnek, mert hallott az Úr nyomorúságodról. ¹²Szilaj ember lesz ő, akár egy vadszamar. Kezet emel mindenkire, de őrá is mindenki; nem törődik testvéreivel, úgy választ táborhelyet magának.¹³Azután Hágár így nevezte az Urat, aki szólt hozzá: Te vagy a látás Istene. Mert ezt mondta: Én is láthattam itt, aki engem látott.¹⁴Ezért nevezik azt a kutat Lahajrói-kútnak. Ott van most is Kádés és Bered között. ¹⁵Ezután fiút szült Hágár Abrámnak. Abrám Izmaelnek nevezte a fiát, akit Hágár szült. ¹⁶Abrám nyolcvanhat esztendő volt, amikor Hágár Izmaelt szülte Abrámnak.

Hágár és Izmael elűzése (1Móz 21,9-21)

⁹Amikor Sára nevetni látta az egyiptomi Hágár fiát, akit Hágár szült Ábrahámnak,¹⁰ezt mondta Ábrahámnak: Kergesd el ezt a szolgálóleányt és a fiát, mert nem örökölhet együtt egyszolgálóleány fia az én fiammal, Izsákkal! ¹¹Ez a beszéd Ábrahámnak igen rosszul esett, a fia miatt.¹²De Isten ezt mondta Ábrahámnak: Ne bántsd a fiút és a szolgálóleányod miatt! Bármit mond neked Sára, hallgass a szavára, mert Izsákot fogják a te utódodnak nevezni. ¹³De a szolgálóleány fiából is népet támasztok, mert ő is tőled származik. ¹⁴Ábrahám fölkel reggel, fogott egy kenyeret meg egy tömlő vizet, és odaadta Hágárnak. Föltette azt az asszony vállára, és elküldte őt a gyermekkel együtt. Így ment el, és bolyongott Beérseba pusztájában.¹⁵Amikor kifogyott a víz a tömlőből, letette a gyermeket az egyik bokor alá,¹⁶maga pedig elment, leült vele szemben egy nyíllövésnyi távolságban, és ezt mondta: Ne lássam, amikor meghal a gyermek! Ott ült vele szemben, és hangosan sírt.¹⁷De Isten meghallotta a fiú hangját, Isten angyala pedig kiáltott a mennyből Hágárnak, és így szólt hozzá: Mi van veled, Hágár? Ne félj, mert meghallotta Isten a fiú hangját onnan, ahol fekszik!¹⁸Kelj föl, vedd fel a fiút, és fogd kézen, mert nagy népet támasztok belőle!¹⁹És megnyitotta Isten az asszony szemét, úgyhogy meglátott egy forrást. Odament, megtöltötte a tömlőt vízzel, és megittatta a fiút.²⁰Isten pedig vele volt a fiúval, és az felnövekedett. A pusztában lakott, és íjász lett.²¹Párán pusztájában lakott, anyja pedig Egyiptom földjéről szerzett neki feleséget.

Az Úr megjelenik Mamré tölgyesében (1Móz 18, 1-15)

¹Azután megjelent neki az Úr Mamré tölgyesében, amikor a déli hőség idején a sátor bejáratában üldögélt. ²Fölemelte tekintetét, és látta, hogy három férfi áll előtte. Amint meglátta őket, eléjük futott a sátor bejáratától, földre borult,³és így szólt: Uram, ha elnyertem jóindulatodat, kérlek, ne kerüld el szolgálodat! ⁴Mindjárt hozatok egy kis vizet, mossátok meg a lábatokat, és dőljetelek le a fa alá!⁵Én meg hozok egy falat kenyeret, hogy felüdüljetelek, és úgy menjetelek tovább, ha

szolgátok mellett mentek el! Ők azt felelték: Tedd azt, amit mondtál!⁶Ábrahám besietett Sárához a sátorba, és azt mondta: Siess, dagassz meg három mérték finomlisztet, és süss lángost!⁷Majd kiszaladt Ábrahám a csordához, fogott egy szép és zsenge borjút, odaadta a legényének, az pedig gyorsan elkészítette.⁸Azután vett vaját, tejet, meg vette a borjút, amelyet elkészítettett, és eléjük tette. Ő maga pedig ott állt mellettük a fa alatt, amíg ettek.⁹Azután ezt kérdezték tőle: Hol van Sára, a feleséged? Ő így felelt: Itt a sátorban. ¹⁰Egyikük azt mondta: Egy esztendő múlva visszatérek hozzád, és feleségednek, Sárának akkor már fia lesz! Sára közben ott hallgatódzott a háta mögött a sátor bejáratánál. ¹¹Ábrahám és Sára élemedett korú öregek voltak, és Sáránál már megszűnt a női életfolyamat.¹²Sára nevetett magában, és azt gondolta: Miután megvénültem, lehet-e még gyönyörben részem? Meg az uram is öreg!¹³De az Úr megkérdezte Ábrahámot: Miért nevetett Sára, és miért mondta: Ugyan, hogy szülhetnék öreg létemre?¹⁴Van-e valami lehetetlen az Úr számára? Egy esztendő múlva visszatérek hozzád, és fia lesz Sárának.¹⁵Sára azonban tagadta: Nem nevettem! – mondta, mert félt. Az Úr azonban így szólt: De bizony nevettél!

Izsák születése (1Móz 21,1-8)

¹Azután meglátogatta az Úr Sárát, ahogyan megmondta, és úgy cselekedett az Úr Sárával, ahogy megígérte.²Sára teherbe esett, és fiút szült Ábrahámnak öregkorára, abban az időben, amelyet megígért neki Isten. ³Ábrahám Izsáknak nevezte el újszülött fiát, akit Sára szült neki.⁴Azután körülmetélte Ábrahám a fiát, Izsákot nyolcnapos korában, ahogyan megparancsolta neki Isten. ⁵Ábrahám százesztendő volt, amikor fia, Izsák megszületett.⁶Akkor ezt mondta Sára: Nevetségesse tette engem az Isten, kinevet mindenki, aki csak hallja. ⁷Ezt is mondta: Ki jósolta volna meg Ábrahámnak, hogy fog még Sára fiaikat szoptatni? Mert fiút szültem öregkorára.⁸Amikor a gyermek nagyobb lett, elválasztották. Ábrahám pedig nagy lakomát készített azon a napon, amelyen elválasztották Izsákot.

Ábrahám feleséget hozat Izsáknak (1Móz 24,1-27)

¹Ábrahám élemedett korú, öreg ember lett, és az Úr mindennel megáldotta Ábrahámot. ²Egyszer azt mondta Ábrahám háza legöregebb szolgájának, aki mindenét kezelte: Tedd a kezedet a csípőm alá, ³hadd eskesselek meg az Úrra, az ég és föld Istenére, hogy fiamnak nem a kánaániak leányai közül hozol feleséget, akik között lakom, ⁴hanem elmész hazámba, a rokonságomhoz, és onnan hozol feleséget a fiamnak, Izsáknak!⁵De a szolga ezt mondta neki: Hátha az a leány nem akar követni engem erre a földre? Akkor visszavigyem a fiadat arra a földre, ahonnan eljöttél?⁶Ábrahám így válaszolt neki: Őrizkedj attól, hogy visszavidd oda a fiamat!⁷Az Úr, az ég Istene, aki kihozott engem atyám házából és rokonságom földjéről, aki beszélt velem, és így esküdött meg nekem: A te utódaidnak adom ezt a földet! – ő elküldi majd angyalát előtted, hogy onnan hozhass feleséget a fiamnak.⁸Ha a leány nem akar követni téged, akkor mentes leszel a nekem tett eskü alól, de a fiamat nem viheted vissza oda.⁹Ekkor a szolga odatette kezét urának, Ábrahámnak a csípője alá, és megesküdött neki erre a dologra.¹⁰Azután kiválasztott a szolga tíz tevét urának tevéi közül az útra, és magához vett urától mindenféle értékes dolgot. Elindult, és elment Arám-Naharajimba, Náhór városába.¹¹A városon kívül megpihentette a tevéket egy kútnál estefelé, amikor vízért jártak az asszonyok. ¹²Akkor ezt mondta: Uram, Ábrahámnak, az én uramnak Istene! Adj eredményt még ma, és mutasd meg hűségedet az én uram, Ábrahám iránt!¹³Ideállok a forrás mellé, amikor a városbeli leányok

kijönnek vizet meríteni.¹⁴Legyen úgy, hogy ha azt mondom valamelyik leánynak: Nyújtsd ide a korsódat, hadd igyam! – ő pedig azt mondja: Igyál, sőt még a tevéidet is megitatom – akkor őt rendelted szolgádnak, Izsáknak, és ebből tudom meg, hogy megmutattad hűségedet az én uram iránt!¹⁵Még végig sem mondta ezt, máris jött Rebeka korsóval a vállán. Ő Betúélnak, Milká fiának volt a leánya, Milká pedig Ábrahám testvérének, Náhórnak volt a felesége. ¹⁶Nagyon szép leány volt, hajadon, akinek még nem volt dolga férfival. Lement a forráshoz, megtöltötte a korsóját, és feljött.¹⁷Ekkor a szolga odaszaladt hozzá, és azt mondta: Adj nekem egy korty vizet a korsóból!¹⁸A leány így felelt: Igyál, uram! És gyorsan levette korsóját a kezébe, és inni adott neki.¹⁹Miután eleget adott neki inni, így szólt: Tevéidnek is merítek, míg eleget nem isznak.²⁰Sietve beleöntötte a korsó vizet a vályúba, azután ismét odaszaladt meríteni a forráshoz. Így merített valamennyi tevének.²¹Az ember közben némán figyelte, hogy megtudja, szerencsés-e útját az Úr, vagy sem.²²Miután a tevék már eleget ittak, elővett a férfi egy fél sekel súlyú aranyfüggőt, és a leány kezére való két karperecet, tíz aranysekel súlyút,²³és ezt kérdezte: Kinek a leánya vagy? Mondd meg nekem, van-e számunkra hely éjszakára apád házában?²⁴Ő azt felelte: Betúél leánya vagyok, Milká fiáé, akit ő Náhórnak szült.²⁵Azt is mondta neki: Van nálunk bőven szalma is, abrak is, meg hely is van éjszakára.²⁶Akkor az ember meghajolt, leborult az Úr előtt,²⁷és ezt mondta: Áldott az Úr, Ábrahámnak, az én uramnak Istene, aki nem vonta meg hűségét és szeretetét uramtól. Az Úr vezérelt engem ezen az úton uram testvérének házához.

Rebeka feleségül megy Izsákhhoz (1Móz 24,50-67)

⁵⁰Lábán és Betúél így válaszolt: Az Úrtól indult el ez a dolog, mi nem mondhatunk neked sem rosszat, sem jót.⁵¹Itt van Rebeka, fogd és menj! Legyen urad fiának a felesége, ahogyan elvégezte az Úr.⁵²Amikor Ábrahám szolgája hallotta ezeket a szavakat, földre borult az Úr előtt.⁵³Azután a szolga ezüst és arany ékszereket meg ruhákat vett elő, és Rebekának adta. Drága ajándékokat adott a bátyjának és az anyjának is.⁵⁴Majd ettek és ittak az emberekkel együtt, akik vele voltak, és ott töltötték az éjszakát. Amikor felkeltek reggel, így szólt: Bocsássatok el uramhoz!⁵⁵A leány bátyja és anyja azonban azt mondta: Hadd maradjon velünk a leány még vagy tíz napig, azután elmehet!⁵⁶De ő így felelt nekik: Ne tartsatok vissza, hiszen az Úr szerencsésé tette utamat! Bocsássatok el, hadd menjek uramhoz!⁵⁷Azok ezt mondták: Hívjuk ide a leányt, és kérdezzük meg őt magát!⁵⁸Odahívták Rebekát, és azt kérdezték tőle: Elmész-e ezzel az emberrel? Ő azt felelte: Elmegyek!⁵⁹Elbocsátották tehát hűgukat, Rebekát és a dajkáját meg Ábrahám szolgáját embereivel együtt.⁶⁰Megáldották Rebekát, és ezt mondták neki: Hűgunk, legyen utódaid száma ezerszer tízezer! Vegye birtokba utódod ellenségei városát!⁶¹Azután fölkeltek Rebeka és szolgálóleányai, felültek a tevékre, és követték azt az embert. A szolga pedig fogta Rebekát, és elment.⁶²Izsák éppen megérkezett a Lahajrói-kúttól, mert a Délvidéken lakott. ⁶³Estefelé kiment Izsák imádkozni a mezőre. Amint föltekintett, látta, hogy tevék közelednek.⁶⁴Rebeka is föltekintett, és meglátta Izsákot. Akkor leszállt a tevéről,⁶⁵és azt kérdezte a szolgától: Ki az a férfi, aki szembe jön velünk a mezőn? A szolga így felelt: Ő az én uram! Akkor Rebeka fátylat vett elő, és eltakarta magát.⁶⁶A szolga pedig elbeszélte Izsáknak mindazt, amit végzett.⁶⁷Izsák ekkor bevezette Rebekát anyjának, Sárának a sátrába, és feleségül vette Rebekát. Izsák megszerette őt, és megvigasztalódott anyja halála után.

Izsák fiai: Ézsau és Jákób (1Móz 25, 19-26)

¹⁹Ez Izsáknak, Ábrahám fiának a nemzetsége: Ábrahám nemzette Izsákot.²⁰Izsák negyvenesztendő volt, amikor feleségül vette Rebekát, az arám Betúél leányát, az arám Lábán húgát Paddan-Arámból. ²¹És Izsák könyörgött az Úrnak feleségeért, mert meddő volt. Az Úr pedig engedett könyörgésének, úgyhogy teherbe esett Rebeka, a felesége.²²De fiai tusakodtak a méhében. Akkor ezt mondta Rebeka: Ha így van, minek is élek? Elment azért, hogy megkérdezze az Urat.²³Az Úr pedig ezt mondta neki: Két nép van méhedben, két nemzet válik ki belődből: az egyik nemzet erősebb lesz a másikonál, de a nagyobbik szolgál a kisebbnek.²⁴Elérkezett szülésének a napja, s íme, ikrek voltak a méhében.²⁵Világra jött az első: vöröses volt, és mindenütt szőrös, mint a daróc. Ezért Ézsaunak nevezték el.²⁶Azután világra jött a testvére, kezével Ézsau sarkába kapaszkodva. Ezért őt Jákóbnak nevezték el. Izsák hatvanesztendő volt, amikor ezek megszülettek.

Ézsau eladja elsőszülöttségi jogát (1Móz 25, 27-34)

²⁷Amikor a fiúk felnőttek, Ézsau a vadászathoz értő, szabadban élő ember lett, Jákób ellenben a szokásokat tisztelő sátorlakó.²⁸Ezért Izsák Ézsaut szerette, mert ízlett neki a vad, Rebeka viszont Jákóbot szerette.²⁹Egyszer Jákób valami főzeléket főzött, amikor Ézsau fáradtan megjött a mezőről.³⁰Ézsau azt mondta Jákóbnak: Hadd egyem ebből a vörös ételből, mert fáradt vagyok! Ezért nevezték el őt Edómnak.³¹De Jákób azt felelte: Add nekem érte azonnal az elsőszülöttségi jogodat!³²Ézsau ezt mondta: Mindjárt éhen halok; mit számít nekem az az elsőszülöttségi jog?³³Jákób azt felelte: Akkor esküdj meg nekem azonnal! Ézsau megesküdött neki, és eladta az elsőszülöttségi jogát Jákóbnak.³⁴Jákób ekkor adott neki kenyeret és lencsefőzeléket. Ézsau evett, ivott, azután fölkelt, és elment. Ennyire semmibe vette Ézsau az elsőszülöttségi jogot.

Jákób csalással szerzi meg az apai áldást (1Móz 27,1-33)

¹Amikor Izsák megöregedett, és annyira meggyengült már a szeme, hogy nem is látott, behívta a nagyobbik fiát, Ézsaut, és így szólt hozzá: Fiam! Ő felelt neki: Itt vagyok.²Izsák ezt mondta: Lásd, én megöregedtem, bármikor meghalhatok.³Most hát fogd a fegyvereidet, tegzedet és íjadat, menj ki a mezőre, és lőj nekem valami vadat!⁴Azután készíts nekem finom falatokat, ahogyan én szeretem, és hozd be nekem, hogy egyem, és megáldjalak, mielőtt meghalok!⁵Rebeka azonban hallgatózott, amikor Izsák a fiával, Ézsauval beszélt. Amint elment Ézsau a mezőre, hogy vadat lőjön, és elhozza,⁶Rebeka ezt mondta fiának, Jákóbnak: Hallottam, hogy apád a bátyáddal, Ézsauval beszélt, és ezt mondta:⁷Hozz nekem vadat, és készíts finom falatokat, hogy egyem, és megáldjalak az Úr színe előtt, mielőtt meghalok! ⁸Most azért, fiam, hallgass a szavamra, amit most megparancsolok neked!⁹Menj el a nyájhoz, és hozz onnan két kecskegidát a javából, hadd készítsék abból apádnak finom falatokat, ahogyan ő szereti!¹⁰Azután vidd be apádnak, hogy egyék, és téged áldjon meg, mielőtt meghal!¹¹De Jákób ezt mondta anyjának, Rebekának: Igen, de Ézsau bátyám szőrös, én pedig simabőrű vagyok. ¹²Hátha megtapogat az apám, és akkor azt hiszi, hogy csúfot úzok belőle, és áldás helyett átkot szerzek magamnak.¹³De az anyja ezt mondta neki: Engem sújtson az az átok, fiam! Te csak hallgass a szavamra, eredj, és hozd, amit mondtam!¹⁴Elment tehát, elhozta a gidákat, és bevitte anyjának. Anyja pedig elkészítette a finom falatokat, ahogyan az apja szerette.¹⁵Akkor fogta Rebeka nagyobbik fiának, Ézsau a legszebb ruháját, amely nála volt otthon, és felöltöztette Jákóbot, a kisebbik fiát,¹⁶a kecskegidák bőrével

pedig beborította a kezét és a sima nyakát.¹⁷Azután kezébe adta fiának, Jákóbnak a finom falatokat és a kenyeret, amelyet készített.¹⁸Akkor Jákób bement az apjához, és így szólt: Apám! Ő pedig így felelt: Itt vagyok. Ki vagy te, fiam?¹⁹Jákób ezt felelte apjának: Én vagyok Ézsau, az elsőszülötted. Úgy cselekedtem, ahogyan mondtad nekem. Gyere, ülj hát fel, és egyél a vadpecsenyéből, azután áldj meg engem!²⁰Izsák azt kérdezte a fiától: Hogy találtál vadat ilyen hamar, fiam? Ő erre így felelt: Mert Istened, az Úr elém vezette.²¹Akkor Izsák ezt mondta Jákóbnak: Gyere közelebb, hadd tapogassalak meg, fiam, hogy csakugyan te vagy-e az én Ézsau fiam, vagy sem?²²Jákób közelebb ment apjához, Izsákhoz, aki megtapogatta, és ezt gondolta: A hang Jákób hangja, de a kéz Ézsau keze.²³Nem ismerte meg őt, mivel szőrös volt a keze, mint bátyjának, Ézsaunak a keze, ezért áldotta meg őt.²⁴De megkérdezte: Te vagy az, fiam, Ézsau? Ő így felelt: Én vagyok.²⁵Akkor ezt mondta: Hozd ide, hadd egyem a fiam vadpecsenyéből, hogy utána megáldjalak téged! Odavitte neki, és ő megette. Bort is vitt neki, ő pedig megitta.²⁶Akkor ezt mondta neki az apja, Izsák: Gyere közelebb, és csókolj meg, fiam!²⁷Erre odament, és megcsókolta őt. Amikor Izsák megérezte ruhájának az illatát, megáldotta őt, és ezt mondta: Lám, fiam illata olyan, mint a mező illata, amelyet megáldott az Úr.²⁸Adjon neked az Isten égi harmatot, zsíros földet, sok gabonát és mustot! ²⁹Népek szolgáljanak neked, nemzetek boruljanak le előtted! Légy ura testvéreidnek, boruljanak le előtted anyádnak fiai! Átkozott lesz, aki átkoz, áldott, aki téged áld! ³⁰Miután elmondta Izsák Jákób felett az áldást, Jákób éppen csak kijött apjától, Izsáktól, amikor a bátyja, Ézsau is megjött a vadászatból.³¹Ő is elkészítette a finom falatokat, bevitte apjának, és ezt mondta neki: Kelj föl, apám, egyél a fiad vadpecsenyéből, és azután áldj meg engem!³²De az apja, Izsák, ezt kérdezte tőle: Ki vagy te? Ő így felelt: Én vagyok az elsőszülött fiad, Ézsau.³³Ekkor megrendült Izsák, nagyon-nagyon megrendült, és ezt kérdezte: Ki volt akkor az, aki vadat lőtt, behozta nekem, meg is ettem mind, még mielőtt megjöttél? Én őt megáldottam, és áldott is lesz!

Jákób álma és fogadalma (1Móz 28,10-22)

¹⁰Jákób pedig elindult Beérsebából, és Hárán felé tartott.¹¹Elért egy helyre, és ott töltötte az éjszakát, mert a nap lement. Fogott egyet az ott levő kövek közül, a feje alá tette, és lefeküdt azon a helyen.¹²És álmot látott: Egy lépcső állt a földön, amelynek teteje az égig ért, és Isten angyalai jártak azon fel és le. ¹³Odafönt pedig az Úr állt, és ezt mondta: Én vagyok az Úr, atyádnak, Ábrahámnak Istene, és Izsáknak Istene! Ezt a földet, amelyen fekszel, neked adom és a te utódaidnak. ¹⁴Annyi utódod lesz, mint a föld pora, terjeszkedni fogsz nyugatra és keletre, északra és délre, és általad nyer áldást, meg utódod által a föld minden nemzetsége. ¹⁵Mert én veled vagyok, megőrizlek téged, akárhova mégy, és visszahozlak erre a földre. Bizony, nem hagylak el, amíg nem teljesítem, amit megígértem neked. ¹⁶Amikor Jákób fölébredt álmából, ezt mondta: Bizonyára az Úr van ezen a helyen, és én nem tudtam!¹⁷Félelem fogta el, és így szólt: Milyen félelmetes ez a hely! Nem más ez, mint Isten háza és a menny kapuja.¹⁸Reggel fölkelt Jákób, fogta azt a követ, amely a feje alá volt, fölállította szent oszlopként, és olajat öntött a tetejére. ¹⁹Azután elnevezte azt a helyet Bételnek – azelőtt Lúz volt annak a városnak a neve. ²⁰És ilyen fogadalmat tett Jákób: Ha velem lesz Isten, és megőriz ezen az úton, amelyen most járok, ha ad nekem ételül kenyeret és öltözetül ruhát,²¹és épségben visszatérek apám házába, akkor az Úr lesz az én Istenem.²²Ez a kő pedig, amelyet szent oszlopként állítottam föl, Isten háza lesz, és bármit adsz nekem, a tizedét neked adom.

Jákób házassága Leával és Ráhellal (1Móz 29, 21-30)

²¹Utána Jákób ezt mondta Lábánnak: Add hozzám a feleségemet, mert letelt az időm! Hadd menjek be hozzá!²²Lábán össze is gyűjtötte annak a helynek valamennyi lakóját, és lakodalmat rendezett.²³De amikor este lett, fogta a leányát, Leát, és őt vitte be hozzá. Jákób be is ment hozzá.²⁴Lábán a szolgálóleányát, Zilpát leányának, Leának adta szolgálóleányul.²⁵Jákób csak reggel vette észre, hogy Lea van vele. Akkor ezt mondta Lábánnak: Mit tettél velem? Hát nem Ráhelért szolgáltam nálad? Miért csaptál be engem?²⁶Lábán így felelt: Nem szokás nálunk férjhez adni a kisebbik leányt a nagyobbik előtt.²⁷Töltsd el ezt a lakodalmi hetet, aztán neked adjuk amazt is a szolgálataodért, ha másik hét esztendeig szolgálatsz nálam.²⁸Jákób úgy is tett, eltöltötte azt a hetet. Azután Lábán hozzáadta Ráhelt, a leányát feleségül.²⁹Lábán a szolgálóleányát, Bilhát leányának, Ráhelnek adta szolgálóul.³⁰Jákób bement Ráhelhez is, és Ráhelt jobban szerette, mint Leát. Így szolgált még Lábánnál másik hét esztendeig.

Jákób követeket küld Ézsauhoz (1Móz 32, 4-22)

⁴Azután követeket küldött Jákób maga előtt bátyjához, Ézsauhoz Széir földjére, Edóm mezejére,⁵és ezt parancsolta nekik: Mondjátok meg uramnak, Ézsauinak: Ezt mondja a te szolgád, Jákób: Lábánnál voltam jövevény, ott tartózkodtam mostanáig.⁶Szereztem marhákat, szamarakat és juhokat, szolgálókat és szolgálóleányokat. Azért küldök neked üzenetet, uram, hogy elnyerjem jóindulatodat.⁷A követek ezzel tértek vissza Jákóbbhoz: Elmentünk bátyádhoz, Ézsauhoz: jön is már eléd, de négyszáz férfi van vele!⁸Jákóbot ekkor nagy félelem és szorongás fogta el, ezért két táborra osztotta a vele levő népet meg a juhokat, marhákat és tevéket.⁹Mert úgy gondolta: Ha eléri Ézsau az egyik tábor, és levágja azt, legalább a másik tábor megmenekülhet.¹⁰Jákób azután ezt mondta: Ó, atyámnak, Ábrahámnak Istene és atyámnak, Izsáknak Istene, Uram, aki ezt mondtad nekem: Térj vissza hazádba, rokonságod közé, és jót teszek veled! ¹¹Méltatlan vagyok mindarra a hűségre és szeretetre, amiben szolgálodat részesítetted. Hiszen csak egy vándorbottal keltem át itt a Jordánon, most pedig két táborom is van.¹²Ments meg engem bátyámnak, Ézsauinak a kezéből, mert félek, hogy ha idejön, megöl engem és az anyákat is gyermekeikkel együtt.¹³Hiszen te mondtad: Sok jót teszek veled, és utódaidat olyanná teszem, mint a tenger homokja, amely olyan sok, hogy nem lehet megszámlálni. ¹⁴Miután ott töltötte azt az éjszakát, ajándékokat válogatott ki bátyjának, Ézsauinak mindabból, amire szert tett:¹⁵kétszáz kecskét, húsz bakot, kétszáz juhot, húsz kost,¹⁶harminc szoptató tevé csikóstul, negyven tehenet és tíz bikát, húsz szamárkancát és tíz számarcsódört.¹⁷Szolgáira bízott minden nyáját külön-külön, és ezt mondta szolgálóinak: Keljete át előttem, de hagyjatok távolságot a nyájak között!¹⁸Az elsőnek azt parancsolta: Ha találkozik veled a bátyám, Ézsau, és megkérdezi, hogy kinek a szolgálója vagy, hová mégy, kié ez a jószág előtted,¹⁹akkor ezt mondd: Szolgádé, Jákóbé, aki ajándékkal küldi uramnak, Ézsauinak. Ő maga is itt van mögöttünk.²⁰Ezt parancsolta a másodiknak is, a harmadiknak is, mindazoknak, akik a nyájak után mentek: Így beszéljete Ézsauval, amikor találkoztok vele!²¹Ezt is mondjátok: Szolgád, Jákób itt van mögöttünk. Mert ezt gondolta: Megengeszteltem őt az ajándékkal, amely előttem megy, és csak azután kerülök a színe elé, talán akkor szívesen fogad.²²Az ajándék tehát elindult előtte, ő azonban a táborban töltötte azt az éjszakát.

Jákób tusakodása (1Móz 32,23-33)

²³De fölkelt még azon az éjszakán, fogta két feleségét, két szolgálóleányát és tizenegy gyermekét, és átkelt a Jabbók-gázlónál. ²⁴Fogta és átvitte őket a patakon, majd átvitte mindenét, amije volt. ²⁵Jákób pedig ott maradt egyedül. Ekkor Valaki birokra kelt vele, egészen hajnalhasadtáig. ²⁶De látta, hogy nem bír vele, ezért megütötte a csípője forgócsontját, úgyhogy kificamodott Jákób csípőjének forgócsontja, miközben vele birkózott. ²⁷Akkor ezt mondta Jákóbnak: Bocsáss el, mert hajnalodik! Ő azt felelte: Nem bocsátlak el, amíg meg nem áldasz. ²⁸Ekkor megkérdezte tőle: Mi a neved? Ő így felelt: Jákób. ²⁹Erre azt mondta: Nem Jákób lesz ezután a neved, hanem Izráel, mert küzdöttél Istennel és emberekkel, és győztél. ³⁰Jákób azt kérte: Mondd meg nekem a nevedet! De ő így válaszolt: Miért kérted a nevemet? És megáldotta őt. ³¹Jákób Penúélnak nevezte el azt a helyet, és ezt mondta: Bár láttam Istent színről színre, mégis életben maradtam. ³²Már süttött a nap, amikor átkelt Penúélnál, és sántított csípőjére. ³³Ezért nem eszik meg Izráel fiai mindmáig a csípő forgócsontján levő inat, mert ütés érte Jákób csípőjének forgócsontján az inat.

Ézsau kibékül Jákóbbal (1Móz 33,1-20)

¹Amikor Jákób föltekintett, látta, hogy már jön is Ézsau, és négyszáz férfi van vele. Ekkor szétosztotta a gyermekeket Lea, Ráhel és a két szolgálóleány mellé. ²Előreállította a szolgálóleányokat és gyermekeiket, mögéjük Leát és gyermekeit, ezek mögé Ráhelt és Józsefet. ³Ő maga előttük ment, és hétszer borult le a földre, amíg a bátyjához ért. ⁴Ézsau eléje futott, megölelte, nyakába borult, megcsókolta, és sírtak. ⁵Amikor Ézsau föltekintett, és meglátta az asszonyokat és gyermekeket, azt kérdezte: Kik ezek? Jákób így felelt: A gyermekek, akiket Isten adott kegyelméből a te szolgálódnak. ⁶Majd odaléptek a szolgálók gyermekeikkel együtt, és leborultak. ⁷Odalépett Lea is gyermekeivel együtt, és leborultak. Végül odalépett József és Ráhel is, és ők is leborultak. ⁸Akkor ezt mondta Ézsau: Mire való ez az egész tábor, amellyel találkoztam? Ő ezt felelte: Arra, hogy elnyerjem uram jóindulatát. ⁹Ézsau ezt mondta: Van nekem bőven, öcsém, legyen a tied, ami a tied! ¹⁰De Jákób ezt mondta: Ne úgy, hanem ha elnyertem jóindulatodat, fogadd el tőlem ezt az ajándékot! Mert amikor megláttam arcodat, mintha Isten arcát láttam volna, olyan kedvesen fogadtál. ¹¹Fogadd el ajándékomat, amelyet áldásommal vittek neked, hiszen Isten kegyelmes volt hozzám, és van mindenem. És addig unszolta őt, amíg el nem fogadta. ¹²Akkor Ézsau ezt mondta: Induljunk el, menjünk, majd én előttem megyek! ¹³De Jákób így felelt neki: Tudja az én uram, hogy a gyermekek gyengék, meg szoptatós juhok és tehenek vannak velem. Ha csak egy napig is hajszojják azokat, elhullik az egész nyáj. ¹⁴Menjen csak az én uram a szolgálója előtt, én majd ballagok lassan az előttem járó jószág és a gyermekek járása szerint, amíg eljutok az én uramhoz Széírbe. ¹⁵Ézsau ezt mondta: Hadd hagyjak nálad néhányat a velem levő emberek közül. De ő azt felelte: Minek az, ha elnyertem uram jóindulatát? ¹⁶Így kelt útra Ézsau még aznap Széír felé. ¹⁷Jákób azonban Szukkót felé indult, és ott épített magának házat, jószágának pedig lombokból árnyékvetőt készített. Ezért hívják azt a helyet Szukkótnak. ¹⁸Így jutott el Jákób, Paddan-Arámból elindulva, épségben Sikem városáig, amely Kánaán földjén van. Táborot ütött a várossal szemben, ¹⁹és a mezőnek azt a részét, ahol sátrat vert, megvette Hamórnak, Sikem apjának a fiaitól száz keszíta ezüstért. ²⁰Majd felállított ott egy oltárt, és így nevezte el: Isten, Izráel Istene!